

بررسی تأثیر اکسیژن درمانی تکمیلی بر میزان بروز و شدت عفونت زخم بعد از عمل جراحی سزارین

فریبا فرهادی فر، جمال صیدی*، دائم روشنی، نگین قدمی، لادن طیفوری، صفورا امانی

چکیده

فریبا فرهادی فر

دانشیار گروه زنان و زایمان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

جمال صیدی*

استادیار دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران (نویسنده مسئول)

jamal.seidi@yahoo.com

دائم روشنی

استادیار گروه آمار زیستی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

نگین قدمی

استادیار گروه بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

لادن طیفوری

مربی گروه اتاق عمل، دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

صفورا امانی

کارشناس بیهوشی اتاق عمل بیمارستان بعثت، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران

زمینه و هدف: ترمیم زخم ناحیه عمل یکی از نگرانی‌های اصلی بعد از عمل جراحی است. اکسیژن درمانی تکمیلی در طی اعمال جراحی منجر به کاهش عفونت و تسریع در بهبود زخم می‌شود. در مطالعه حاضر به بررسی تأثیر اکسیژن تراپی تکمیلی بر میزان بروز و شدت عفونت زخم بعد از عمل جراحی سزارین پرداخته شده است.

مواد و روش‌ها: این کار آزمایشی بالینی بر روی ۱۲۲ زن کاندید سزارین به صورت تصادفی در دو گروه مداخله و کنترل در مرکز آموزشی درمانی بعثت سنندج انجام شد. برای گروه مداخله، حین عمل جراحی و پس از اتمام عمل جراحی در ریکاوری و بخش به مدت ۶ ساعت با استفاده از ماسک ونچوری به میزان ۸۰ در صد معادل ۱۲ لیتر در دقیقه تا شش ساعت استفاده شد و در گروه کنترل اقدامات روتین انجام شد (۳۰ در صد اکسیژن معادل ۵-۳ لیتر در دقیقه با ماسک معمولی). میزان بروز و شدت عفونت ناحیه عمل جراحی و سرعت ترمیم زخم تا ۱۴ روز بعد از عمل جراحی در بخش و بعد از ترخیص در برگ ثبت اطلاعات درج گردید. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های آماری تی مستقل، کای دو و من ویتنی استفاده گردید.

یافته‌ها: نتایج حاصله نشان داد که میزان بروز عفونت در گروه‌های مداخله و کنترل تا ۱۴ روز بعد از عمل جراحی اختلاف آماری معنی‌داری نداشت. شدت عفونت زخم ناحیه جراحی در گروه‌های مداخله و کنترل تا ۱۴ روز بعد از عمل جراحی اختلاف آماری معنی‌داری داشت و شدت عفونت و زمان ترمیم زخم در گروه کنترل بیشتر بود ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: اکسیژن درمانی تکمیلی حین عمل و بعد از عمل جراحی می‌تواند بر ترمیم زخم و پیشگیری از عفونت زخم موثر باشد. پیشنهاد می‌گردد که برای کنترل عفونت بعد از عمل جراحی از روش‌های کنترل شده مانند استفاده از ماسک ونچوری برای اکسیژن درمانی بیماران استفاده شود.

کلید واژه‌ها: اکسیژن درمانی تکمیلی، ترمیم زخم، عفونت، سزارین

مقدمه:

در حال حاضر جراحی به عنوان یکی از اساسی ترین روش های درمانی، سهم عمده ای در درمان بیماری ها و بهبودی بیماران دارد (۱)؛ در حالیکه علی رغم پیشرفت های ی که در شیوه های عمل جراحی و مراقبتهای پس از آن ایجاد شده است، هنوز هم برخی عوارض مثل عفونت پس از عمل جراحی (۲)، مشکلاتی را برای بیماران ایجاد می کند. این عوارض علاوه بر صرف هزینه های مراقبتی و درمانی و افزایش مدت بستری بیمار، در برخی موارد می تواند تهدید کننده جان بیمار باشد (۳). به رغم تمهیدات به کار رفته هم اکنون عفونت زخم جراحی یکی از عوامل مهم افزایش مرگ و میر بیماران و تحمیل هزینه های سنگین بر سیستم بهداشتی-درمانی محسوب می گردد (۴). عفونت زخم جراحی از جمله عوارض مهم پس از اعمال جراحی است که مدت اقامت در بیمارستان را ۵ تا ۲۰ روز افزایش می دهد و هزینه های مراقبتی آن را به تبع بالا می برد (۵).

بنا به دلایلی تقریباً در اکثر کشورها از جمله ایران میزان عمل جراحی سزارین افزایش یافته است (۶، ۷). به طوریکه هم اکنون ۴۰ درصد از تولدهای ایران را شامل می شود؛ در حالی که این آمار در جهان بین ۱۵ تا ۲۰ درصد می باشد (۸) با افزایش موارد عمل جراحی سزارین احتمال بروز عوارض ناشی از عمل جراحی سزارین از جمله عفونت پس از عمل جراحی افزایش یافته است که هنوز هم در اکثر اعمال جراحی مشکلات زیادی را برای بیمار و سیستم مراقبتی و درمانی ایجاد می کرد (۹)

ساعات اولیه پس از انجام عمل جراحی زمان بحرانی و خاصی است که آلودگی با باکتری ها می تواند در این زمان در بروز عفونت زخم جراحی موثر باشد. انقباض عروقی که به دنبال وارد شدن استرس جراحی در ساعات اولیه پس از عمل به وجود می آید، می تواند پرفیوژن بافتی را کاهش دهد (۱۰). میزان پرفیوژن زیر جلدی و فشار اکسیژن زیر جلدی از اجزای مهم محافظت کننده از زخم جراحی می باشند و میتوانند یک معیار قوی برای پیش بینی عفونت زخم جراحی باشند (۱۱). تنها استفاده از اکسیژن با غلظت بالا در همه اعمال جراحی نمی تواند مفید باشد و از بروز عفونت جلوگیری نماید و باید به سایر فاکتور ها مثل میزان هموگلوبین، میزان خون از دست رفته حین عمل جراحی، مدت عمل و مایعات دریافتی نیز توجه نمود تا از حمل مناسب اکسیژن مطمئن شد (۱۲). دریافت اکسیژن مکمل حین عمل با مکانیسم افزایش فشار اکسیژن بافتی و در نتیجه بهبود مکانیسم کشتن اکسیداتیو باکتری ها، سبب کاهش عفونت زخم می گردد (۱۳).

با توجه به مطالعات انجام شده نتایج متفاوتی از بررسی تاثیر اکسیژن درمانی تکمیلی بر میزان بروز و شدت عفونت های بعد از عمل جراحی بدست آمده است که این میتواند ناشی از تاثیر متغیر های مخدوش کننده مثل میزان خونریزی، میزان مایعات دریافتی، عوامل محیطی و یا تفاوت در میزان غلظت اکسیژن تراپی و زمان اکسیژن تراپی تکمیلی و نوع بیهوشی باشد. لذا محقق بر آن شد تا با توجه به کنترل متغیر های مخدوش کننده؛ این مطالعه را با هدف بررسی تاثیر اکسیژن تراپی تکمیلی بر میزان بروز و شدت عفونت بعد از عمل جراحی سزارین موثر انجام داد.

مواد و روش ۱۵

این مطالعه یک کار آزمایشی بالینی بود که در سال ۱۳۹۰ در اتاق عمل بیمارستان بعثت سنندج انجام گرفت. جامعه مورد مطالعه زنان داوطلب عمل جراحی سزارین بودند که در لیست بیمارانی قرار داشتند که قرار بود همان روز عمل شوند. پس از بررسی معیارهای شرکت در پژوهش، بیمار انتخاب شده و به صورت تصادفی بلوکی جفتی در دو گروه مداخله و یا کنترل قرار گرفتند. روش تعیین حجم نمونه به این صورت بود که بر اساس میزان شیوع عفونت زخم ناحیه عمل جراحی در مطالعات گذشته با اطمینان ۹۵ درصد و توان ۸۰ درصد از طریق فرمول آماری تعداد نمونه در مجموع ۱۲۶ نفر در نظر گرفته شد که با خروج چند نفر از واحد های تحت پژوهش در طول مطالعه در ۶۱ نفر در نظر گرفته شد.

معیارهای ورود به مطالعه عبارت بودند از: گرفتن مایعات به اندازه کافی، نداشتن سابقه بیماری گوارشی، بیماری گوش میانی و سرگیجه، بیماری حرکت، دیابت و فشار خون؛ عدم مصرف سیگار و الکل، عدم مصرف ایمنو ساپرسیو؛ نداشتن تب و یا بیماری عفونی قبل از عمل جراحی؛ داشتن وزن نرمال، ناشتا بودن به مدت ۶ تا ۸ ساعت قبل از عمل جراحی؛ میزان هموگلوبین بیشتر از ۱۰ mg/dl قبل از عمل جراحی؛ اورژانسی نبودن عمل جراحی؛ استفاده از روش بی حسی نخاعی بودند.

معیار های خروج از مطالعه عبارتند از: تغییر روش هوشبری به بیهوشی عمومی به هر دلیل؛ عمل های جراحی جانبی دیگر غیر از سزارین؛ طولانی بودن زمان بیهوشی و خونریزی غیر معمول؛ میزان هموگلوبین غیر طبیعی حین و بعد از عمل جراحی؛ بد حال شدن بیمار حین عمل جراحی و نیاز به

مراقبت ویژه؛ عدم مشارکت بیمار بعد از ترخیص در مطالعه به هر دلیل بود.

ملاحظات اخلاقی این مطالعه به این صورت بود که از کمیته اخلاق دانشگاه مجوز لازم برای انجام طرح اخذ گردید؛ سپس هماهنگی لازم با مسئولین بخش، اتاق عمل و متخصص بیهوشی و زنان و زایمان به عمل آمد. به بیماران در مورد هدف کلی اطلاعاتی داده شد و در مورد همکاری آنها جهت جمع آوری اطلاعات رضایت نامه کتبی اخذ گردید.

روش کار به این صورت بود که وسایل مورد نیاز برای اکسیژن رسانی تکمیلی مانند ماسک و نچوری تهیه شد و همکاران طرح در مورد نحوه استفاده از ماسک و نچوری با غلظت ۸۰ درصد حین عمل جراحی، در ریکاوری به صورت مداوم و تا ۶ ساعت بعد از عمل جراحی به صورت متناوب توسط محقق آموزش دیدند. پرسش نامه ابتدایی تکمیل گردید. ابتدا فرمهای جمع آوری اطلاعات از طریق یک مطالعه مقدماتی رفع نقص و تکمیل شد و روایی و پایایی آنها تعیین گردید. جهت روایی برگ ثبت اطلاعات و پرسشنامه از نظرات متخصصان استفاده شد.

در روز جراحی پس از آماده کردن بیمار تا شش ساعت میزان اشباع اکسیژن خون شریانی توسط پالس اکسی متری ثبت گردید. ۱۵ دقیقه قبل از انجام بیهوشی محلول رینگر لاکتات به میزان ۸ ml/kg را دریافت کردند. نوع بی هوشی تمام بیماران بی حسی نخاعی بود. توسط پژوهشگر اول در اتاق عمل که دخالتی در جمع آوری اطلاعات نداشت برای گروه مداخله، حین بیهوشی و حین عمل جراحی و پس از اتمام عمل جراحی در ریکاوری به صورت مداوم و در بخش جراحی به صورت متناوب به مدت ۶ ساعت با استفاده از

ماسک ونچوری به میزان ۸۰در صد معادل ۱۲ لیتر در دقیقه تا شش ساعت استفاده شد و در گروه کنترل اقدامات روتین انجام شد (۳۰در صد اکسیژن معادل ۳-۵ لیتر در دقیقه با ماسک معمولی).

جهت تعیین شدت عفونت زخم جراحی از ابزار استاندارد ASEPSIS INDEX (14-16) استفاده شد که به عنوان یک ابزار با روایی محتوی بالا و پایایی بالای ۸۰٪ در بسیاری از مطالعات برای تعیین شدت عفونت مورد استفاده قرار گرفته است (۱۵). این ابزار شدت عفونت زخم و ترمیم آن را براساس این معیارها ارزیابی می کند که شامل؛ آنتی بیوتیک تراپی مکمل (۱۰-۰ امتیاز روزانه)؛ قرمزی زخم محل جراحی (۵-۰ امتیاز روزانه)؛ ترشحات سروز زخم محل جراحی (۵-۰ امتیاز روزانه)؛ از هم گسیختگی عمقی زخم (۱۰-۰ امتیاز روزانه)؛ کشت از محل زخم و جداسدن باکتری (۱۰ امتیاز)؛ دبریدمان زخم تحت بیهوشی (۱۰-۰ امتیاز)؛ درناژ ترشحات چرکی زخم تحت بیحسی موضعی (۵-۰ امتیاز)؛ اگرودای چرکی (۱۰-۰ امتیاز)؛ بستری شدن در بیمارستان بیشتر از ۱۴ روز (۵ امتیاز) است. نحوه اندازه گیری شدت عفونت به این شکل بود که ماحصل جمع نمرات بدست آمده از معیارهای اشاره شده به صورت کیفی ارزیابی می شود که شامل بهبود کامل زخم با نمره ۱۰-۰؛ مختل شدن ترمیم زخم با نمره ۲۰-۱۱؛ عفونت جزئی زخم ۳۰-۲۱؛

عفونت متوسط زخم با نمره ۴۰-۳۱؛ عفونت شدید زخم با نمره بیشتر از ۴۰ محاسبه گردید

توسط پژوهشگر دوم در زمان ترخیص وضعیت زخم از نظر میزان شدت عفونت در فرم ASEPSIS INDEX نمره گذاری شد و پس از ترخیص نیز یک برگ از ابزار ASEPSIS INDEX در دفترچه بیمار قرار داده شد و از وی خواسته شد که در هنگام ویزیت آن را به جراح تحویل دهد. با هماهنگی با جراح مربوطه موقع ویزیت در مطب و یا درمانگاه در هفته دوم بعد از عمل جراحی وضعیت زخم نمره گذاری شد و اطلاعات کد گذاری شده مربوط به هر بیمار جمع آوری شد و سپس نتایج بدست آمده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. چنانچه به هر دلیلی فرم های بررسی عفونت مربوط به زمان کشیده شدن بخیه عودت داده نمی شد، نمونه ها از مطالعه خارج شدند و نمونه گیری تا جایی ادامه پیدا کرد که تعداد نفونه ها در گروه به ۶۰ نفر رسید.

جهت تجزیه و تحلیل داده های بدست آمده از نرم افزار آماری SPSSwin ورژن ۲۰ استفاده گردید. از آمار توصیفی برای فراوانی و مقایسه میانگن ها استفاده شد. بر اساس تست کولموگروف اسمیر نوف چون که میزان بروز عفونت، سن، طول مدت جراحی، میزان هموگلوبین قبل از عمل، فشارخون متوسط شریانی و درجه حرارت بدن در مرحله حین، بعد و قبل از عمل از توزیع نرمال برخوردار بود از آموتهای آماری تی مستقل و کای دو استفاده شد اما چون که شدت عفونت از توزیع نرمال برخوردار نبود، از آزمون آماری من ویتنی استفاده شد.

¹ ASEPSIS INDEX: A, additional treatment; S, serous discharge; E, erythema; P, purulent exudate; S, separation of deep tissue; I, isolation of bacteria; and S, stay as inpatient for >14 days.)

یافته ها

بر اساس نتایج حاصله حداقل سن بیماران ۲۰ سال و حداکثر ۴۱ سال بود. میانگین سن بیماران در گروه مداخله ۲۹/۷۰ سال و در گروه کنترل ۲۹/۲۶ سال بود. نتایج آزمون های آماری تی مستقل و کای دو نشان داد که در دو گروه مداخله و کنترل از نظر سن، BMI، طول مدت جراحی، میزان هموگلوبین، فشارخون متوسط شریانی، میزان مایعات دریافتی و درجه حرارت بدن در مرحله حین و بعد و قبل از عمل، اختلاف معنی داری نداشتند (جدول شماره ۱). به دلیل استفاده از آنتی بیوتیک پروفیلاکسی میزان بروز عفونت شدید در گروه مداخله صفر و در گروه کنترل یک مورد بود. هر چند که میزان بروز عفونت در گروه کنترل بیشتر از گروه مداخله بود اما این اختلاف از نظر آماری معنی دار نبود (جدول شماره ۲)؛ در حالیکه آزمون آماری من ویتنی نشان داد که شدت عفونت در گروه های مداخله و کنترل تا ۱۴ روز بعد از عمل جراحی اختلاف آماری معنی داری داشت. شدت عفونت در گروه کنترل بیشتر بود ($p < .05$) (جدول شماره ۳).

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصل از مطالعه اخیر نشان داد که اکسیژن درمانی تکمیلی بر میزان بروز عفونت تأثیر نداشت اما توانست شدت عفونت زخم ناحیه عمل را کاهش دهد. این نتایج با بعضی از مطالعات مطابقت داشت و با برخی دیگر از مطالعات متفاوت بود. (۱۷). دلیل این موضوع کنترل برخی متغیر های مخدوش کننده در مطالعه اخیر بود. Inanmaz (۲۰۱۴) اظهار می دارد که نوع عمل جراحی، روش بیهوشی و شرایط بیمار شامل چاقی، جنس، سن، اضطراب قبل از عمل، میزان مایعات

دریافتی، مقدار اکسیژن مصرفی و وضعیت گردش خون بیمار می تواند تعیین کننده میزان بروز و شدت این عوارض بعد از عمل جراحی باشد (۱۸). با توجه به مطالعات انجام شده نتایج متفاوتی از بررسی تأثیر اکسیژن درمانی تکمیلی بر میزان بروز عفونت زخم ناحیه عمل بدست آمده است که بعضی از این مطالعات در مقایسه با نتایج مطالعه اخیر بحث خواهد شد.

گریف و همکارانش در سال ۲۰۰۰ میلادی طی مطالعه ای به بررسی اکسیژن مکمل بر میزان عفونت زخم جراحی کولورکتال پرداختند. آنها در مطالعه خود نتیجه گیری کردند که اکسیژن اضافی میتواند میزان بروز عفونت زخم را بطور معنی دار کاهش دهد (۱۹). در مطالعه ای دیگر هاپف و همکارانش جهت بررسی این فرضیه که فشار اکسیژن زیر جلدی در محل زخم میتواند با عفونت زخم جراحی ارتباط داشته باشد و آن را پیش بینی نماید پژوهشی را طراحی و اجرا نمودند. آنها نتیجه گرفتند که میزان پر فیوژن زیر جلدی و فشار اکسیژن زیر جلدی از اجزای مهم محافظت کننده از زخم جراحی می باشند و میتوانند یک معیار قوی برای پیش بینی عفونت زخم جراحی باشند (۲۰). پرپور و همکاران (۲۰۰۰) با هدف بررسی اثر اکسیژن تراپی حین عمل بر میزان عفونت پس از عمل در دو گروه اکسیژن ۸۰ درصد و گروه اکسیژن ۳۰ درصد انجام دادند. علایم عفونت در طی ۱۴ روز پس از عمل از طریق ابزار پیش بینی کننده عفونت ۲ مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که اختلاف آماری معنی داری بین دو گروه وجود نداشت معنی داری نبود. با توجه به نتایج به دست آمده محققین در بحث خود اشاره نمودند با توجه به این که چاقی به عنوان عامل پیش بینی کننده در نظر گرفته

² (SSI) surgical site infection

نشده بود و میزان مایعات دریافتی و مدت عمل نیز بررسی نشده بود لذا تنها استفاده از اکسیژن با غلظت بالا در همه اعمال جراحی نمیتواند مفید باشد و از بروز عفونت جلوگیری نماید و باید به سایر فاکتورها مثل میزان هموگلوبین، میزان خون از دست رفته حین عمل جراحی، مدت عمل و مایعات دریافتی نیز توجه نمود تا از حمل مناسب اکسیژن مطمئن شد (۲۱). با توجه به تاثیر متغیرهای مخدوش کننده محقق در مطالعه خود این عوامل را کنترل نمود و تفاوت نایج مطالعه ما با این مطالعه به علت کنترل متغیرهای مخدوش کننده بود.

حسامی و همکاران (۱۳۸۷) در مطالعه‌ای با عنوان " تاثیر میزان اکسیژن تجویزی در حین بیهوشی بر میزان بروز عفونت زخم در جراحی‌های تمیز - آلوده در بیمارستان امام رضا کرمانشاه انجام دادند. در این مطالعه به گروه کنترل 40FIO2 درصد و به گروه مداخله 80FIO2 درصد حین بیهوشی داده شد. سپس دو گروه در طی یک دوره دو هفته‌ای از نظر علائم عفونت زخم تحت بررسی قرار گرفتند. از ۲۹۲ نفری که 80FIO2 درصد دریافت کرده بودند ۱۱ نفر (3.9 درصد) و از ۲۹۲ نفری که 40 FIO2 درصد دریافت نموده بودند ۲۵ نفر (8.1 درصد) دچار عفونت زخم شدند. با احتمال خطای ۵ درصد از نوع آلفا، شیوع عفونت زخم در گروهی که اکسیژن با FIO2 بیشتر گرفته بود به طور معنی داری از شیوع عفونت در گروهی که اکسیژن با FIO2 کمتر دریافت نموده بود، کمتر بود. در نتیجه گیری از این مطالعه مشخص گردید که این مطالعه همانند مطالعات مشابه، موید اثر مثبت اکسیژن اضافی حین عمل در کاهش عفونت زخم در جراحی‌های تمیز آلوده بود. بنابراین با توجه به بدون عارضه، کم هزینه و موثر بودن این

روش در کاهش عفونت زخم برای بیمار، تجویز اکسیژن اضافی حین اعمال جراحی تمیز - آلوده توصیه گردید (۲۲).

مطالعه اخیر توانست گپ موجود در مطالعات در ارتباط با نتایج متفاوت از تاثیر اکسیژن درمانی تکمیلی متاثر از متغیرهای مخدوش کننده را آشکار سازد. با توجه به کنترل متغیرهای مخدوش کننده مثل به کارگیری یک روش بیهوشی (بی حسی نخاعی) و به کارگیری غلظت مناسب اکسیژن (۸۰٪ معادل ۱۲ لیتر اکسیژن با ماسک ونچوری) و در گروه مطالعه اکسیژن ۳۰ در صد معادل ۳ لیتر اکسیژن با ماسک معمولی در گروه کنترل و ارزیابی میزان بروز و شدت عفونت زخم ناحیه عمل در بیماران سزارینی توانست تاثیر این مداخلات مخدوش کننده را از بین ببرد و در نتیجه تفاوت نتایج حاصل از مطالعه اخیر با بعضی از مطالعات به این دلیل بود. یکی از محدودیت‌های این مطالعه پیگیری میزان بروز عفونت تا چهاره روز بعد از عمل جراحی بود که پیشنهاد می‌گردد در مطالعات بعدی در فاصله زمانی بیشتری پیگیری شود. پیشنهاد می‌گردد که این مطالعه در سایر اعمال جراحی و با دزهای متفاوت اکسیژن انجام گیرد.

در نتیجه گیری از این مطالعه مشخص گردید که در عمل جراحی سزارین به دنبال بیحسی نخاعی که همراه با ازدست دادن مایعات و در نتیجه افت فشارخون و از طرف دیگر همراه با باز شدن شکم و تحریک روده‌ها است، استفاده از اکسیژن بالا میتواند منجر به تسریع در ترمیم زخم بعد از عمل جراحی و پیشگیری از ایجاد عفونت شدید ناحیه عمل جراحی شود. بنابراین اکسیژن درمانی مکمل به عنوان یک روش ارزان و کم عارضه می‌تواند ترمیم زخم جراحی را تسریع نماید.

تشکر و قدر دانی

از کلیه همکاران شاغل در اتاق عمل زنان بعث به خصوص همکاران بیهوشی و بخش ریکاوری و همکاران در بخش بعد از زایمان و همچنین معاونت فن آوری و تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی کردستان به عنوان حمایت کننده مالی طرح تحقیقاتی به شماره ثبت کارآزمایی بالینی IRCT38806192440N1 کمال تشکر و قدر دانی را دارم.

جدول ۱: مقایسه میانگین متغیرهای دموگرافیک و بالینی بیماران در دو گروه مداخله و کنترل

P avlue	آزمون	میانگین گروه کنترل	میانگین گروه مداخله	متغیرها
No significant	T	۲۹/۲۶±۴/۶	۲۹/۷۰±۵/۴	سن بر حسب سال
No significant	T	۲۸±۴/۵	۲۷/۵±۵	BMI(kg/m2)
No significant	T	۱۲/۵±۳	۱۲/۲±۲/۵	هموگلوبین قبل از عمل
No significant	T	۱۰۰۰±۲۳۴۷	۹۵۴۶/۵±۱۲۶۸	WBC قبل از عمل
No significant	T	۳۶/۳±۰/۶	۳۶/۴±۰/۵	درجه حرارت قبل از عمل
No significant	T	۳۶/۵±۰/۵	۳۶/۷±۰/۴	درجه حرارت بعد از عمل
No significant	T	۳۶/۳±۰/۴	۳۶/۲±۰/۳	درجه حرارت حین عمل
No significant	T	۶۰±۱۰/۴	۵۷/۵±۱۴/۲	مدت عمل جراحی (min)
No significant	T	۵۸/۵±۶/۴	۶۰±۵/۵	مدت اقامت در ریکاوری
No significant	T	۵۵۰±۷۸	۶۰۰±۶۵	میزان مایعات دریافتی قبل عمل
No significant	T	۱/۱±۷۸۰	۱۲۰۰±۶۵۰	میزان مایعات دریافتی حین عمل
No significant	T	۸۵۰±۴۵۰	۸۰۰±۵۰۰	میزان مایعات دریافتی بعد عمل
No significant	T	۱۱/۹۰±۲/۶۰	۱۲/۸۰±۲/۵۰	میانگین فشار خون شریانی قبل از عمل (mm/hg)
No significant	T	۱۱/۴±۲/۶	۱۱/۲۰±۲/۲	میانگین فشار خون شریانی حین عمل (mm/hg)
NS	T	۱۰/۸۵±۲/۴	۱۰/۵±۲/۸۰	میانگین فشار خون شریانی بعد از عمل (mm/hg)

جدول ۲: مقایسه میزان بروز عفونت زخم جراحی تا ۱۴ روز بعد از عمل جراحی سزارین

نتیجه آزمون	کنترل		مداخله		گروه	بروز عفونت تا ۱۴ روز بعد از عمل
	درصد	تعداد	درصد	تعداد		
آزمون دقیق فیشر	۱.۶۳	۱	۰	۰		بلی
$X^2=۳/۰۷۶$	۹۸.۳۷	۶۰	۱۰۰	۶۱		خیر
df=۱						
فیشر P=1.000	۱۰۰	۶۱	۱۰۰	۶۱		جمع
معنی دار نیست						

جدول ۳: مقایسه شدت عفونت درد و گروه مداخله و کنترل ۱۴ روز بعد از عمل جراحی سزارین

نام متغیر	میانگین رتبه	آماره من ویتنی U	P value
شدت عفونت تا ۱۴ روز بعد از سزارین	گروه مداخله=۳۷/۳۹ گروه کنترل=۸۵/۶۱	۱۲۳۶/۵۰۰	۰/۰۰۱
			معنی دار است

References:

1. Kaufman MR, Elkwood AI, Aboharb F, Cece J, Brown D, Rezzadeh K, et al. Diaphragmatic Reinnervation in Ventilator-Dependent Patients with Cervical Spinal Cord Injury and Concomitant Phrenic Nerve Lesions Using Simultaneous Nerve Transfers and Implantable Neurostimulators. *Journal of reconstructive microsurgery*. 2015. Epub 2015/04/14.
2. Ralte P, Molloy A, Simmons D, Butcher C. The effect of strict infection control policies on the rate of infection after elective foot and ankle surgery: a review of 1737 cases. *The bone & joint journal*. 2015;97-B(4):516-9. Epub 2015/03/31.
3. Bakkour W, Purssell H, Chinoy H, Griffiths CE, Warren RB. The risk of post-operative complications in psoriasis and psoriatic arthritis patients on biologic therapy undergoing surgical procedures. *Journal of the European Academy of Dermatology and Venereology : JEADV*. 2015. Epub 2015/03/04.
4. Shrestha S, Shrestha R, Shrestha B, Dongol A. Incidence and risk factors of surgical site infection following cesarean section at dhulikhel hospital. *Kathmandu University medical journal (KUMJ)*. 2014;12(46):113-6. Epub 2015/01/02.
5. Berry E. Post caesarean section wound care. *The practising midwife*. 2014;17(9):46. Epub 2015/01/13.
6. Friedman AM, Ananth CV, Chen L, D'Alton ME, Wright JD. An economic analysis of trial of labor after cesarean delivery. *The journal of maternal-fetal & neonatal medicine : the official journal of the European Association of Perinatal Medicine, the Federation of Asia and Oceania Perinatal Societies, the International Society of Perinatal Obstet*. 2015:1-6. Epub 2015/04/14.
7. Sakkaki M, Hajimiri K. Causes of Cesarean Section in an Educational Hospital at Zanjan University of Medical Sciences. *Preventive Care In Nursing & Midwifery Journal*. 2012;1(2):21-8.
8. Jouhari S, Bayati S, Poor Asadi Kheirabadi F, Moradi E. Cesarean Section Rate and Its Cause in Fasa in the Year 2011. *Journal of Fasa University of Medical Sciences*. 2014;4(3):295-300.
9. Tuffaha HW, Gillespie BM, Chaboyer W, Gordon LG, Scuffham PA. Cost-utility analysis of negative pressure wound therapy in high-risk cesarean section wounds. *The Journal of surgical research*. 2015. Epub 2015/03/23.
10. Liang Y, Fang Y, Tu CQ, Yao XY, Yang TF. [Analyzing risk factors for surgical site infection following Pilon fracture surgery]. *Zhongguo gu shang = China journal of orthopaedics and traumatology*. 2014;27(8):650-3. Epub 2014/12/04.
11. Leaper D, Ousey K. Evidence update on prevention of surgical site infection. *Current opinion in infectious diseases*. 2015;28(2):158. Epub 2015/02/19.

12. Endo S, Tsujinaka T, Fujitani K, Fujita J, Tamura S, Yamasaki M, et al. Risk factors for superficial incisional surgical site infection after gastrectomy: analysis of patients enrolled in a prospective randomized trial comparing skin closure methods. *Gastric cancer : official journal of the International Gastric Cancer Association and the Japanese Gastric Cancer Association*. 2015. Epub 2015/04/12.
13. Helito CP, Junqueira JJ, Gobbi RG, Angelini FJ, Rezende MU, Tirico LE, et al. Effect of postoperative use of nasal oxygen catheter supplementation in wound healing following total knee arthroplasty. *Clinics (Sao Paulo, Brazil)*. 2014;69(11):735-9. Epub 2014/12/18.
14. Mohan RR, Doraswamy DC, Hussain AM, Gundannavar G, Subbaiah SK, Jayaprakash D. Evaluation of the role of antibiotics in preventing postoperative complication after routine periodontal surgery: A comparative clinical study. *Journal of Indian Society of Periodontology*. 2014;18(2):205-12. Epub 2014/05/30.
15. Siah CJ, Childs C. A systematic review of the ASEPSIS scoring system used in non-cardiac-related surgery. *Journal of wound care*. 2012;21(3):124, 6-30. Epub 2012/03/09.
16. Watanabe A, Kohnoe S, Shimabukuro R, Yamanaka T, Iso Y, Baba H, et al. Risk factors associated with surgical site infection in upper and lower gastrointestinal surgery. *Surgery today*. 2008;38(5):404-12. Epub 2008/06/19.
17. Siriussawakul A, Triyasunant N, Nimmannit A, Ngercham S, Hirunkanokpan P, Luang-Aram S, et al. Effects of supplemental oxygen on maternal and neonatal oxygenation in elective cesarean section under spinal anesthesia: a randomized controlled trial. *BioMed research international*. 2014;2014:627028. Epub 2014/04/04.
18. Inanmaz ME, Kose KC, Isik C, Atmaca H, Basar H. Can hyperbaric oxygen be used to prevent deep infections in neuro-muscular scoliosis surgery? *BMC surgery*. 2014;14:85. Epub 2014/10/28.
19. Greif R, Akca O, Horn EP, Kurz A, Sessler DI. Supplemental perioperative oxygen to reduce the incidence of surgical-wound infection. *The New England journal of medicine*. 2000;342(3):161-7. Epub 2000/01/20.
20. Hopf HW, Hunt TK, West JM, Blomquist P, Goodson WH, 3rd, Jensen JA, et al. Wound tissue oxygen tension predicts the risk of wound infection in surgical patients. *Archives of surgery (Chicago, Ill : 1960)*. 1997;132(9):997-1004; discussion 5. Epub 1997/09/25.
21. Pryor KO, Fahey TJ, 3rd, Lien CA, Goldstein PA. Surgical site infection and the routine use of perioperative hyperoxia in a general surgical population: a randomized controlled trial. *Jama*. 2004;291(1):79-87. Epub 2004/01/08.
22. Hesami M, Naimi Ar, Biranvand Hr. Effect of the administrated oxygen ratio during anesthesia on incidence of wound infection in clean-contaminated surgery. *Arak University of Medical Sciences Journal*. 2008;11(1):15-20

The study of the effect of supplemental oxygen therapy on the incidence and severity of wound infection after cesarean section

Farhadifar F, Seidy J*, Roshani D, Ghadami N, Taifoori L, Amani S.

Background and Aim: healing of operation area is one of the main concerns after surgery. Supplemental oxygen therapy during surgery can result in decreasing wound infection and promoting healing. In the present study, the effect of supplemental oxygen therapy on the incidence and severity of wound infection after cesarean section was studied.

Materials and Methods: This clinical trial study was conducted on 122 women undergoing cesarean section and they were randomly selected in two groups of intervention and control in Besat Hospital in Sanandaj. Venturi mask at the rate of 80% equal to 12 liters per minute up to 6 hours was used for the intervention group, during surgery, after the surgery, in the recovery room and ward. Routine procedures were performed for the control group (30 % oxygen equal to 3-5 liters per minute with conventional mask). The incidence and severity of infection and speed of healing of the wound area were recorded until 14 days after the surgery and after discharge. To analyze the data, t-test, chi-square and Mann-Whitney tests were used.

Findings: The results showed no significant difference about the incidence of infection in the intervention and control groups 14 days after surgery. The severity of surgical wound infection in the intervention and control group was statistically significant and wound healing time and severity of infections was higher in the control group ($p < .05$).

Conclusion: supplemental oxygen therapy during and after surgery can help wound healing and prevent wound infection effectively. It is recommended that in order to control post surgery infection, controlled methods such as using Venturi mask for oxygen therapy be used.

Keywords: supplemental oxygen therapy, wound healing, infection, cesarean section

Farhadifar F,
Assistance Professor, Board of
Obstetrics & Gynecology
Kurdistan University of
medical sciences, Sanandaj,
Iran

Seidy J*
Associate Professor , Operating
room department, Nursing and
Midwifery Faculty. Kurdistan
University of medical sciences,
Sanandaj, Iran.

Roshani D,
Assistance
Professor, epidemillogy
department Kurdistan
University of medical sciences,
Sanandaj, Iran

Ghadami N,
Assistance Professor,
anesthesiologist and critical
care department Kurdistan
University of medical sciences,
Sanandaj, Iran

Taifoori L
Instructor of Operating Room
Department, Nursing and
Midwifery Faculty. Kurdistan
University of medical sciences,
Sanandaj, Iran

Amani S.
expert operating room
anesthesia of medical and
edjucational center of Besat
research Location: . Kurdistan